

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

9. Magnam laudem &c. Bulla ad Syndicos Genevenses missa, quâ laudat
eos posuisse obicem ne captivus è sua Urbe exiret Episcopus Montis-Regii,
& hortatur eos ut illum tueantur: anno 1451.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANN O
1450.

ris nostræ hujus pacificæ humilitatis contem-
platu suis devotis jugibusque orationibus com-
mendabit. Datum Laufanæ VII. Idus Aprilis,
anno à nativitate Domini M. CCCCXLIX.
Pontificatus nostri anno IX. signé au bas,
Martinus. Et sur le repli, P. Hemon.

VII.
Ex Cod.
Leibnizii
Tom. I. pag.
72.

Alfonso Arragoniæ, & Sicilia Regi concedit
Insulam Castri Rabei Rhodo vicinam :
anno 1450.

N I C O L A U S E P I S C O P U S,

*Servus Servorum Dei, ad futuram rei
memoriam.*

Inter innumeras & multiplices curas, qui-
bus continuo pro rerum & negotiorum
varietate premimur illam libenter amplectimur,
per quam nostræ provisionis auxilio & suffra-
giis Christianum nomen & fides orthodoxa nos-
tris præcipue temporibus defendatur, crescat,
& augmentum suscipiat, ac pro hujusmodi de-
fensione militantes, honorem gloriam & com-
moda consequantur. Cum itaque nuper fide
dignorum relatione perceperimus juxta insu-
lam Rhodi esse aliam parvam insulam, inco-
lis & habitatoribus penitus viduatam, in qua
quoddam oppidum, quondam castrum rubenum
nuncupatum, ad hospitale Joannis Jerosoly-
mitani pertinens, cujus ædificia, turres & struc-
tura per Teucros & Saracenos, aliosque Chris-
tiani nominis hostes diruta & solo aquata sunt,
nec spem ullam esse, quod hospitale illorum re-
parationi intendere possit, imò periculum ma-
ximum imminere, ne Teuceri & Saraceni qui
totam illam oram maritimam singulis annis,
modò classe, modò copiis pedestribus, hosti-
liter discurrunt, dictam insulam occupent, &
castrum ipsum readificent, quod propter loci,
& situs opportunitatem, maxima damna circum-
vicinis locis Christianorum, & maxime Rho-
diis inferre possent, è contra verò, si dictum
Castrum per aliquem Potentissimum Principem
Christianum readificaretur & munitur mag-
na exinde præsidia Christianis adversus peri-
dos Crucis Christi inimicos parari possent. Nam
cum eadem insula portum in mari habeat,
classis Christianorum tuto se ibi recipere possent,
& insula ipsa populo & habitatoribus sæcunda-
retur. Eam ob rem nos potentiam, existima-
tionem, & devotionem charissimi in Christo
filii nostri Alfonso Arragonum Regis Illustris,
considerantes, ac attendentes piam ejus pro-
positum, & desiderium, ne dum ad Insulam
Rhodi & Regnum Cypri, verum ad alias cir-
cumvicinas regiones Christianas conservandas,
& à miserima oppressione ac crudelissima ve-
xatione infidelium liberandas qui pro infensissi-
mo odio, & nefandissima cupiditate, qua fla-
grant ad nomen Christianum exterminandum,
singulis annis, ut audivimus, multa millia Chris-
tianorum capiunt, & quod cum lacrimis, &
ingenti animi dolore referimus miseræ eorum
animas demoniis fraudulenter prostituere conan-
tur; cupientes quantum cum Deo possumus
hanc barbarorum rabiem in Christianos com-
primere, ac animadvertentes, quod Rex Arra-
gonum, potentissimam classem parat, & omnes
vires suas exercere velle se obtulit, ad infra-
gendam Teucrorum & Saracenorum superbiam,
modo dominium ipsius insule & Castri ei con-
cederemus, prædictis omnibus matura delibe-
ratione pensatis, eidem Regi concedimus, ut
dictum Castrum readificare, & Insulam homini-
bus & habitatoribus sæcundare, ipsumque Cal-

trum & Insulam tanquam Dominus liberè &
licite possidere possit quamdiu suæ celsitudini
videbitur & placebit, non obstantibus Consti-
tutionibus & ordinationibus Apostolicis ac sta-
tutis stabilimentis, consuetudinibus, usibus ac
naturis dicti hospitalis, quibus omnibus, etiam
si de illis, ac eorum totis tenoribus specialis &
expressa mentio habenda foret, hac vice dum-
taxat specialiter derogamus.

Nulli ergo &c. Datum Assisi anno &c. M.
CCCCI. pridie Non. Octobris Pontificatus
nostri anno IV.

Renuit Tributum Ecclesiasticis à Carolo Fran-
corum Rege imponi : anno 1450.

N I C O L A U S E P I S C O P U S,

*Carissime in Christo Fili, salutem & Apof-
tolicam benedictionem.*

Receptis litteris tuæ celsitudinis, & intel-
lecto desiderio tuo super gabella vini
quod venditur per Ecclesiasticas personas Re-
gni tui; Respondemus nos dolere vehementer,
naturam rei de qua agitur esse talem, quæ per
nos fieri non possit. Nam voto huic tuo sine
magnâ infamia nostri, qui Ecclesiasticæ liber-
tatis protectores, non oppressores esse debe-
mus, & offensa Dei ac conscientia nostræ nul-
lo modo satisfacere possemus. Certissima de-
bet esse Tua Serenitas, nullam rem esse ita dif-
ficilem, quæ facilis non esset apud nos, quan-
do videremus eam honori ac commodo tuo
futuram: verum auferre hanc Ecclesiasticam
libertatem, nec nostro conveniret honori, ne-
que tuo. Hortamur itaque Serenitatem ipsam,
ut velis tanquam Christianissimus Princeps
hanc Ecclesiasticam libertatem in Christianissi-
mo Regno tuo, tempore tuo, non modò non
infringere, verum etiam protegere, quemad-
modum Christianissimi progenitores tui fece-
runt: quo casu successus tuos Deus, cujus ve-
neratione præfata libertas indicta fuit, conti-
nuò feliciores faciet, & Serenitatis tuæ statum
augebit.

Si in alia re possumus Celsitudini tuæ com-
placere, libentissimè faciemus; & nobis, qui
Serenitati tuæ multis respectibus quam maxime
sumus obnoxii, jucundissimum erit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub
annulo piscatoris, die 11. Maii M. CCCC. L.
Pontificatus nostri anno quarto.

Pet. De Noxto.

Bulla ad Syndicos Genevenses missa, quâ lau-
dat eos possuisse obicem ne captivus è sua
Urbe exierit episcopus Montis-Regii, & hor-
tatur eos ut illum tueantur : anno 1451.

N I C O L A U S E P I S C O P U S,

*Servus Servorum Dei, dilectis filiis Sindi-
cis & Communitati civitatis Gebennen-
sis, salutem & Apostolicam benedictionem.*

Magnam laudem meremini dilecti Filii,
qui tanquam boni, fideles & devoti,
impedi vultis quominus venerabilis Frater nos-
ter Americus Episcopus montis Regalis extra ci-
vitatem vestram captus duceretur, fecistis enim
sicuti faciunt ii qui Deum timent & censuras ec-
clesiasticas verentur, & honorem suum illæsum
cupiunt conservare. Itaque valde commendamus

ANN O
1450.

VIII.
Ex Spicil.
Dacherii
Tom. 3. pag.
790.

IX.
Ex Archiv.
Reip. Genev.

A N N O
1452.

ex hoc vestram devotionem, exhortantes eandem in Domino, ut similiter in futurum, si ipse adhuc est in civitate præbeat vos fortes & constantes in prohibendo ne malè tractetur aut perveniat in alterius manus, nos super hoc scribemus dilecto filio Nobili Viro Ludovico Duci Sabaudia & simul mittemus quamprimum aliquem prælatum pro hac causa & ejus liberatione. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quinquagesimo primo, Cal. Maii Pontificatus nostri anno Quinto.

X.
Ex Spicil.
Dacherii
Tom. 3. pag.
790.

Franciscum Sportiam Mediolani Ducem hortatur ad Pacem incundam: anno 1452.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; dilecto Filio nobili viro FRANCISCO SPORTIÆ Duci Mediolani, salutem & Apostolicam benedictionem.

Licet desiderium nostrum semper fuerit, quòd Italia, quæ diu omni ex parte bellis lacerata fuit, & in dies magis laceretur, pace & quiete temporibus saltem nostris potiretur, & ad id superioribus annis operam omnem dedimus, mittendo Legatos nostros primo anno assumptionis nostræ Ferrariam, & postmodum ad alia loca; & etiam anno præcedenti Oratores Partium hic apud nos pluribus mensibus fuerint, & nihil omiserimus ut pax ipsa sequeretur: tamen peccatis nostris & aliorum sic exigentibus non placuit illi, à quo pax & omne bonum procedit, ut votis nostris pro tunc potiremur; impræsentiarum verò diligenter considerato, quot mala, quot hominum interitus, prædæ & devastationes clarissimarum Civitatum, & Rerum publicarum ex his continuis Italiæ bellis proveniunt, visum est nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, dignitati nostræ convenire, nec id absque Dei offensâ prætermittere posse, iterum hoc negotium pacis aggredi, omnique studio, ingenio, & diligentia procurare, ut præfato desiderio nostro satisfiat: & quamquam dictæ pacis concedendæ, certam spem habere non possumus, in illo tamen, qui est auctor pacis, & omnium bonorum largitor, confidentes, longè meliorem spem nunc habemus, quàm hæcenus. Nam credimus Nobilitatem tuam, & omnes alias Italiæ Potentias, satis cognitum & exploratum habere quot sint bellorum incommoda pariter & discrimina, quæ talia sunt, ut aliquando potentiores, & qui vicerunt, propiores fuerint periculo. Quare ut tantum bonum pacis sequi possit, hortamur eandem Nobilitatem tuam, ut Oratores tuos huc citissime mittere velis benè instructos de omnibus, & cum pleno ac sufficienti mandato ad hanc pacem concludendam, ad quam ut totis affectibus inclineris, eandem Nobilitatem tuam ex corde rogamus. Idem scribimus ad alias Potentias quarum interest, & credimus firmiter eas Oratores suos sine morâ missuras. Nos enim quamprimum præfati Oratores advenerint, ipsi paci, omnibus aliis postpositis, omni sollicitudine incumbemus, sperantes in clementia Dei nostri qui preciosissimum Sanguinem suum in remissionem peccatorum nostrorum effundere dignatus est, & non habito respectu ad peccata nostra, sed ad suam ineffabilem misericordiam, hac vice nos fortassis compotes faciet hujus optimi desiderii nostri, & ita Majestatem suam supplices deprecamur.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesi-

mo quinquagesimo secundo, octavo Idus Januarii, & Pontificatus nostri anno sexto. DE LUCA.

Carolo VII. Francorum Regi, quod nonnulla postulet contra Canonum Sancta, concedere non posse significat: anno 1452.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Carolo Francorum Regi illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Accedens ad præsentiam nostram Venerabilis Pater noster Joannes Archiepiscopus Turonensis, tuæ Serenitatis literas detulit, ex quibus intelleximus ipsum à tuâ sublimitate Oratorem & Ambaxiatorem suum ad nos destinari. Intelleximus ipsum & graviter & ornate referentem quantum semper Religionis, pietatis, & fidei, & præcipuè devotionis in Apostolicam Sedem antecessores tui Francorum Reges illustres indefinenter ostenderint, quantumque curæ, sollicitudinis & operæ pariter adhibuerint, ne tyrannicâ factione vel Longobardorum, vel aliorum quorumvis simili factione nitentium, Sedes Apostolica suis iuribus & dominis spoliaretur; & cum ita divinæ Providentiæ placuisset, ut Celsitudo tua tantorum Principum & successor & heres existeret, eandem postquam rerum dominata est, sicut nominis ita & religionis & devotionis in seipsâ velle officium adimplere, nec pati ut in tam sancto & divino proposito præsentium Principum te aliquis antecederat.

Verùm hoc unum nobis velle significare, quòd propter superiora tempora, quibus ferè per quadraginta annos Regnum tuum bellicis calamitatibus sine cessatione vastatum est, ea onera non posse tolerare quæ cum florentissimum & pacatissimum erat, & libenti, devoto & grato animo toleravit. Itaque congruis precibus obsecrabat, ut æquo animo ferre vellemus, si vastatum bellicis concussionibus Regnum, donec convalesceret, florentis temporis onera consueta non ferret. Nam non minus erat devotionis & fidei, sed ita filiis nostris pro temporum qualitate censebat tua Serenitas à nobis merito providendum. Respondimus, Serenissime Princeps, Fraternitati suæ nos omnipotenti Deo immortales gratias habere, quòd Sublimitatem tuam temporibus nostris tanti Regni tenere gubernacula præstitisset, in quâ tot præsidia in necessitatibus Ecclesiæ sumus experti, quòd vix plura scivissemus optare. Nonne ingrati animi esset non meminisse quantâ impensâ, cura & sollicitudine in principio Pontificatus nostri, cum Ecclesia esset in schismate, pacem & unitatem tuæ pietatis operâ consequuta sit? Nonne omni humanitati & gratitudini esset adversum, non semper memoriter tenere quantâ Serenitati tuæ cura fuerit, ut res & loca Romanæ Ecclesiæ, quæ in natione Gallicanâ consistunt, intactæ & incolumes permanerent, quibus tuendis semper & auxilium & consilium præstitisti? Nonne impium esset & penè sacrilegum non jugiter attendere, & ante cordis oculos infixum tenere, quantâ pietate plurimorum voluntates & studia, quibus Ecclesiam magnis discrimenibus agitare contenderent, compevissent & silentio compressisset? Dedit Serenitatem tuam misericors Deus temporibus istis, quibus multorum frigiditate caritate superabundavit iniquitas, Christianissimi illius Regni moderamina tenere, multa & admirabili Christi caritate ferventem. Servet Ecclesiæ suæ, servet & nobis personam tuam incolumem misericors Dominus, & si fieri possit, faciat immortalem: servet & hoc sanctum, hoc pium, hoc divinum propositum, ut te Christia-

A N N O
1452.XI.
Ex Spicil.
Dacherii
Tom. 3. pag.
790.